

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

५६२९

No. २३२१
क

Title बलिदानविधिः

Author

Extent ८ पत्र Age

Subject तन्त्र

ॐ श्रीगणेशाय नमः अथ बलिदानविधि ॐ अथातो बलिदा
 नं तव ह्यामि श्रीप्रियंकरं प्रणवं सर्वसुहृत्यपमेयुगं मततः पठे
 त् १ महापद्मे पदं ब्रूयात् प्रावति ततः पदं वक्रिजाया वधिः प
 स्माहलिंदद्याच्चतुष्पथि १ प्रणवं भुवने शानीमेकजटे पदं ततः
 महायत्तायि पं ब्रूयात् तये पदमुच्चरेत् १ मयोपनीतकं ब्रूया
 दलिं शुक्लादिधा पदं शुक्लापययुगं मम सर्वं शांतिं कुरु ह्यं ४
 पराविद्यादिधा कृष्णं कूरु हं हं च विंधियुक् मायावीजं ततो हं च

व.
वि.
१

वलिंदयान्महानिशि वलिमंत्रद्वयं प्रोक्तं वीराणां हितकाम्यया
अथ वाराही संहितायाम् । अथातो वलिदानस्य विधानं तत्र प्रवृ
त्त्यते चमरः कुलशारश्च मत्स्यो मूषो यस्तूकरः महिषो वानरः ख
ग्नो वलिच्छागादिको भवेत् कुलच्छागद्वयं दद्यात्पश्चाद्दद्यान्महाव
लिं श्वेतकुसौलोहितश्च कपिलश्चित्रपांडुरौ षड्विधः छागलः प्रो
क्तोऽहस्यानां परो वलिः उन्नमौ सितकुसौ च मध्यमौ चित्रपांडुरौ
लोहितः कपिलश्चैव कनिष्ठः परिकीर्तितः त्रिमासात्परतश्चैव

यावेदेकंतवत्सरं कुसोवासेतवरुणौ प्रसस्तोवलिरुच्यते स
 एमासात्परतश्चैवयावद्वर्षद्वयंभवेत् उन्मोसौवलिः प्रोक्तस्त
 स्माञ्जीनोयमः स्मृतः कुसवर्णोवलिर्यस्तसेतपुच्छोयदाभवेत्
 छागलंतादृशंविद्वान्हरतः परिवर्जयेत् एवंसितेकुसपुच्छेवर्ज
 येन्मतिमान्सदा कुसवर्णोच्छागलोथएवमंशेसितोयदि प्रश
 स्तंतेविजानीयाद्विपरीतंतवर्जयेत् खंनंकाणंतथाऊनंसहि
 द्रं व्याथिसंयुतं व्याथितंदंतरहितंवर्जयेत्तेविचक्षणः पंचा।

व.
वि.
२

द्वंमहिषंघेतं प्रशंसं परिकीर्तितं स एव महिषः कृष्णः पांडुर।
आयमो वलिः पक्षिणस्तु प्रसन्नाः स्युः सर्वे वर्णाः सुशोभनाः त्रि
पत्तामरतः श्रैवदिने वा परिवर्जयेत् मनुष्ये कोटि वर्षाणि नृभिर्गच्छे
ति देवताः गंडैर्वर्षसहस्राणि महिषे शरदः शतं छागलैर्वत्सरा
हर्षं द्वादशाष्टदशाष्टकं पूर्णं संवत्सरे चैव त्रिवर्षे कच्छपे नत वरा
हेण तपे चाशतद्वे चापरेण तत्र अष्टैकं गोपिकाभिश्च षण्मासा।
द्वात्रिंशोऽपि तं पायसेनापि षण्मासं तत्रिंशं गच्छेति देवता न दद्यात्सी

पशोमांसं हव्येकव्ये विशेषतः होमे बुक्काग्रमांसं च सरोमं च
 द्वे रात्रिके सिंहे विलाकृतिश्चैव रमस्तृप्तमेव च बुक्काग्रमांसं
 मानं स्यात्पुलापणतरस्य च तथा प्रमाणमात्रं स्यादजस्य च मर
 स्य च यातकीपलमानं तृणोपि कायादतीरते एतद्दामसजसौ।
 वभर्जितं मानवर्जितं हीनं द्रियपशोः मांसं हरतः परिवर्जयेत्
 दिवानज्जुयात्मांसं संस्थायां सावसामके ब्राह्मे सुहृते ज्जुया
 अथवा पर्वसंधिषु एकेन तु सह संस्थाद्विगुणं चार्थरात्रके ब्राह्मे

व.
वि.
३

मुहूर्ते विष्णुं संध्यायां च चतुर्गुणं पर्वसंधौ शतगुणं तिथिं संधौ
शतोत्तरं कामे स्रज्जुपात्मां संपुरस्कारणशेषके योन्योरेदेशे
तगुणं स्थंडिलेपिनवाचरेत् अथ संप्रोक्षणं कृत्वा वलिं समुत्सृजे
दुधः स्वयं पूर्वमुखो भूत्वा वलिं कुर्यादुदङ्मुखः अथ वैतद्यत्पयः
स्नात्सिंहराघैरलंकृतं अर्घ्यपात्रोदकैः शुद्धैर्मूलेन प्रोक्षयेत्त्रिधा
जं वाराहीयमुनागंगाकरतौयासरसती कावेरी चंद्रभागा च सिंधुमै
खसागराः अजस्त्राने महेशानि सा त्रिधमिह कल्पय पशुपाश।

विनाशाय हेमकूटस्थिताय च परापराय परमेष्ठिने हंकाराय
 मूर्तये ॐ सहस्रशीर्षः पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् स भूमि
 ॐ सर्वतो दृष्टा त्रिदृशांशुर्ल विलपत्रो दकैरेभिः प्रोक्ष्य
 कारयेदुभयः — संसृजयेन्नृजं तत्रेष्टं यंचंदने ततो निरीक्षति
 तौ मेत्रैः पदेत्करपुटः स्वयं आगतं वलिरूपेण मम भाग्याद वा
 स्थितः प्रणमामि सदा भक्त्या रूपिणं वलिरूपिणं चंडिका वलि
 दानेन पातपापानि नाशनं चंडिका वलि रूपाय वलेत्तुभ्यं नमो नमः :

व.
वि.
४

५

यत्तार्थे पशवः सृष्टाः स्वयमेव स्वयं भवः अतस्त्वां वातयाम्यद्यत
स्माद्यते वयो वयः ततो वलिसमुत्सृज्य — कृता विशालयीः आ
नीय खड्गं पुरतो गंधादिभिः समर्चयेत् कृष्णपिनाकपाणिं च का
लरात्रिस्वरूपिणं उग्रं रक्तास्यनयनं गेयमास्यानुलेपनं रक्तांवर
थं देवेषां शरहस्तं — विशमानं च रुथिरं भुजानंद्रव्यसंहर
तिः इति ध्यात्वा जलोपेतं तन्मंत्रेणैकयोजकः रसनात्वे चेंडिकायाः
सुरलोकप्रसादकः मायादेहं खड्गपदः कालिका लियदंततः

वज्रेष्वरीततो लोहदंडं दे. तं पदेनमः मायावीजं लिखेत्स्वद्वैसिं
 हरचंदनादिना देव्यावीजं तस्यैतत्तज्जयामि नमश्चोत् असीवि
 शासनः खड्गः जीत्ताधारो डरासदः श्रीगर्भो विजयश्चैव धर्मपा
 लनमोस्तुते ततः खड्गं शहीतात्तदेव तारसनाभिधं अभिमं प्रच
 मूलेन वक्ष्यमानेन च स्वयं ब्रह्ममायादयं कालियुगं विकटरूपतः
 दंष्ट्रे स्फे सं पदे ज्ञयात्फे कारिणि सुवासिने इत्याख्या छेदय युगं स
 कीदृष्टान् नदिथा मारयदितयं पश्चादजं खड्गविधियुक्त का

व.
वि.
५

लिकालिंसीं ह्रीं खड्गकालिकावज्रे शरीतो हृदं गये नमः छिंधि
दं दं च फट् दं दं पिव हौ रुथिरं पदं से से किलि युगं कालि कंता
युगमभिमंत्रणे आं हूं फरिति मंत्रेण स्कंधे खड्गे नियोजयेत् अ
थ वक्ष्यामि खड्गानां लक्षणं तत्र वर्त्मना येन संस्केदनेनापि साध
कः सिद्धिमाप्नुयात् सर्वेषां मुनमखड्गं चंद्रहाससुखावहं तवा
समांगुलाकार्य किंवा तालत्रयेण त करवीरदलाकारः किंवा यम
दलाकृतिः अथ वा ऊजखड्गेन दंडखड्गेन भेदयेत् महावलीनां

सर्वेषां—मंत्रप्रकीर्तितं कर्तृकयास्तरेणापि छिद्यात्तरिकया
नच कुठारपरशुखशंभ्यांभेदयेन्न कदाचन छेदयेत्तौ ह्वात्वेन
छिद्रेन च शुभेन च नाकाशे छेदयेत्तत्तत्प्रभेदेषु चैतथा छे
दयेदनिशं सर्ववलिं सर्वमुखेषु भे ३ दम्नां स्वयन्नेत्रे वीजेनैव च
साथकः छागलादिपशूनां च विपरीतमुखेन त प्रहाराणां चाथि
कारी स्वयमेव विधीयते स्वयं वा भ्रातृपुत्रो वा भ्राता वा सख्यदेव च
सपिंडं छेदयेद्वापि शुद्धांतःकरणं यदि न रिपुनीगद्दीनो वा न का

व.
वि.
६

६
एनापि कृत्तकं न योजयेच्छत्रुपक्षं वलिच्छेदनकर्मणि परिवार्या
यदि गभागे नैर्दत्ते दक्षिणेऽपि वा मस्तके पतिते चैव हानिरत्र विनि
र्दिशेत् शेषा सदित्त सर्वस्य विदित्त च फलं शृणु सर्वो ज्ञास्यदिग्भा
गे पतिते यदि मस्तके सर्वसंयत्करं विद्याद्राजरास्ये विनिर्दिशेत्
भ्रामिता दक्षिणे कर्णे यदा पतति वैशिरं तदा सिद्धिचमासांते वा।
मकर्णे च यद्भवेत् राक्षसग्रे भवेद्द्वानि शृङ्गानां पुंभवेत् पेशास्य
मध्ययोश्चैव पतिते यदि मस्तके तदा सस्येन कालेन सर्वसिद्धिर्भ

वेङ्कवं छिन्नशिरोनिपतितं सहस्रं यदि दृश्यते विभ्रतितस्य जा
 नीयाद्वात्प्राणं विनिर्दिशेत् एकवारे भवेत्सिद्धिदिवारे हानिरु।
 व्यते गृहस्थानं विजानीयाद्वात्तविपरीतकं यदा शुद्धिश्यते नेत्रे
 तदा हानि विनिर्दिशेत् यदा कृक्कुटशब्देऽपि दत्ताभां श्रूयते यदि तदा
 त्रमरणं विंश्यात्सर्वत्रैव विनिर्दिशेत् तथा नैः भूतदिग्भागे मंत्री वा
 लिशिरः स्वयं तद्दक्षिणे रक्तपात्रं विपरीतं न संचरेत् देवस्य संसु
 खं कृत्वा छिन्नभागं न कल्पयेत् तदैव शास्त्रं जानीयात्सम्यग्मे विष।

व.

वि.

७

7

रीतकं महावलिसुवाययेप्रदद्यात्साथकोत्तमः वलिनामिति
सर्वेषां शिरश्च पुरतो देदेत् कीलकांते मसेत्सर्वं यथा कंपो न जा
यते शीर्षोपरि ज्वलदीपं प्रदद्याच्चंदनोत्तितं हृतेन सार्वभौमः स्या।
तेन सिद्धिं च विंदति पात्रवर्जितवर्षा च वसुवर्षा प्रशस्यते ग्रंथ
पृथक् प्रमाणं च दीर्घं चैव षडंगुलं कर्पाससूत्रैर्वा दं मादेकविंशति
सूत्रकाः संगंधद्रव्यैस्तत्कर्पाकर्षणरुचंदनैः ग्रहाणां कछूपा
नां च गोथानां च विशेषवत् मन्थानां मपि पक्षीणां नदीपंदापये

च्छिरं शीर्षपरिज्वलदीपो यावत्कालं प्रवर्तते तावत्कालं वसे
 त्सर्गे तस्माद्यत्नेन दापयेत् लोमदाहोद्भवे द्व्यंष्टत्वादेवी प्रसीद
 ति तस्मात्संवर्द्धयेद्दीपं तस्मात्पात्रं विवर्जयेत् निर्वाणे मत्सुमा।
 प्रोति दीयमाने प्रदीपके नक्षीरप्रोक्षिते दद्यात्तत्तारं च कदाचन
 शर्करा युतं हवीणां प्रदद्यात्त्रिंशद्भक्तं सैंधवं मृगवेरं च कदली
 फलमेव च त्रयेन मधुराणां च काममुद्दिश्य सायकः वलिप्रकार
 मुद्दिष्टं वा राक्षसीसंहिता क्रमात् इति श्रीवलिदानविधिः समाप्तः

ने १३२१ क
महिला विधि
ए. ए. ए. ए.
संख्या

